

For forbrugerne betyder det, at de sammen med en vågen presse – og det sidste er nok meget vigtigt – får mulighed for at finde ud af standarden i de fødevarerbutikker, de handler i. Hvis og når der f.eks. er kolibakterier i flødeskummet på lagkagen hos en eller anden bager, ja, så vil man som forbruger kunne finde ud af det på nettet, når disse indberetninger i 2003 bliver offentliggjort fuldt ud. Virksomhederne kan ikke længere gemme sig for forbrugerne, og det er egentlig det, der er filosofien bag hovedændringen i det her forslag.

I Det Radikale Venstre tror vi på, at den ændring på sigt også vil blive til gavn for virksomhederne. Der vil blive en sund konkurrence om, hvem der er bedst, og det vil gavne de kvalitetsprodukter, som vi gerne vil have at alle skal kunne købe i dette land, udviklet af fødevarerindustrien.

Lovforslaget rummer tillige en række justeringer med hensyn til klageret, forbrugerorganisationer, oprettelse af et råd for madkvalitet osv., og vi tilsiger forslaget vores støtte og går ind for en ordentlig udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

Annie Lunde Hansen (CD):

Jeg vil gerne spørge fru Vibeke Peschardt, om ikke det flødeskum, der har de bakterier, er spist af mennesker, som er blevet dårlige, inden man får det offentliggjort? Og var det så ikke væsentligt, når kontrollen var ude og så, at det flødeskum var dårligt, at kagerne blev fjernet og der blev sat en besked eller et eller andet på ruden: Desværre, indtil det er blevet rettet, er der lukket?

Det hjælper altså ikke, at det er på Internettet. Det bliver fødevarerne altså ikke bedre af, hvis det kun er 166 mennesker, som på 2-3 måneder er inde for at se, hvad der er på det Internet. Så er flødeskummet spist. Det er fuldstændig sådan, som det var med mælkeproducenterne før i tiden.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Det er ikke, fordi jeg vil ødelægge eftermiddagen for De Radikale, men hvor mange sider forventer De Radikale, der skal offentliggøres med gode og dårlige resultater?

Nu har jeg forstået, at De Radikale ligesom appellerer til pressen om at tage fat i det her, og det kan jeg i grunden godt forstå, for tror fru Vibeke Peschardt selv på, at forbrugerne får gen-

nemset alle disse sider? Vi har jo 11 fødevareregioner, og hvor mange resultater skal i grunden offentliggøres dér? Det er vel flere tusinde!

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Først til hr. Jens Kirk: Ja, men det er da rigtigt, og det er da egentlig også derfor, jeg sagde, og jeg sagde, for man kan spørge: Hvor mange kontrolresultater? Det er derfor, man faktisk bliver afhængig af pressen i det her, for jeg tror ikke, at der vil sidde masser af interesserede forbrugere, i hvert fald ikke i starten, og kigge på de dér hjemmesider med alle kontrolresultaterne.

Men jeg tror, at et vågent øje på de sider med de mange kontrolresultater, både gode og dårlige, vil medvirke til at skabe den opmærksomhed om det her, som jeg tror er vigtig for det.

Og til fru Annie Lunde Hansen: Jamen der er jo mange ting, der går hurtigt i vores tid, og hvis man hurtigt offentliggør, at den bestemte bager eller det bestemte sted eller den bestemte forretning har snavsede varer, vil folk holde sig væk. Og så er det rigtigt, at man godt kan være blevet syg af den kolibakterie, der var i det flødeskum. Men måske gør bageren det ikke mere, og det er det, der er hele pointen.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Nu står der i lovforslaget, at der er én positiv ting deri økonomisk, og der er fem negative på grund af ekstra administrationsomkostninger på grund af bøvæl ved, at alt det her skal igennem møllen. Var det så ikke enklere, vil jeg spørge fru Vibeke Peschardt, at de enkelte fødevareregioner hver måned lægger deres resultater frem, godt og skidt, så folk kan se på dem og pressen i særdeleshed. Kunne det ikke spare en masse millioner?

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Det ved jeg ikke, men jeg tror det ikke.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Keld Albrechtsen som ordfører.

Keld Albrechtsen (EL):

Ganske kort tid før den nuværende fødevarerminister blev fødevarerminister, skrev hun, sådan som jeg husker det, en kronik i Fyens Stiftstidende, faktisk en udmærket kronik. Og én af de ting, der blev bebudet i den kronik, var, sådan